

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 2CoCsp/18/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209371  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8223209371.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: B. C., rod. C., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX R., zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777 proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 946 868, o trovy konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 7Csp/35/2023-50 zo dňa 22. januára 2024, takto jednohlasne

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku IV.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol (cit.):

„I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Bardejov zo dňa 6. septembra 2023, č. k. 7Csp/35/2023-27.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 500,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1 a ods. 2, § 54 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, § 3 ods. 3 a ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“).

3. Vydané rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 11.07.2023 domáhala zaplata primieraného finančného zadostučinenia vo výške 2 582,01 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 1Csp/7/2020 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa úspešná.

Súd prvej inštancie mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, že na základe žaloby žalovaného (v postavení žalobcu) proti žalobkyni (v postavení žalovanej) bolo vedené konanie o zaplata sumy 10 328,03 eura s príslušenstvom. Išlo o pohľadávku právneho predchodcu žalobcu - Poštová banka, a.s., ktorá žalovanej poskytla dňa 11.05.2011 na základe zmluvy o úvere sumu 11 500 eur. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 26.09.2016. V základnom konaní bola žalobcom predložená platobná história žalovanej, z ktorej bolo zrejmé, že žalovaná zaplatila na istinu sumu 3 211,16 eura a na úroky sumu 7 542,80 eura. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žaloba žalobkyne bola dôvodná čo do právneho základu, pričom mal za preukázané, že žalobkyňa

v základnom konaní vedenom na tamojšom súde sp. zn. 1Csp/7/2020 úspešne uplatnila porušenie práv spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadostučinenie. v konaní vedenom na tamojšom súde bola žalovaná aktívna a v konečnom dôsledku bola úspešná. Svojím aktívnym prístupom dosiahla v základnom konaní výsledok, ktorý fakticky znamenal jej úspech a úspešné uplatnenie práv ako spotrebiteľky v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Za faktický úspech žalobkyne považoval súd to, že po späťvzatí žaloby bolo konanie zastavené a žalovanej tak nevznikla žiadna povinnosť na plnenie. V nadväznosti na uvedené rozhodol tak, že v danom prípade bolo primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur. takto priznané primerané finančné zadostučinenie sa súdu javilo ako proporcionálne a spravodlivé pre obe strany sporu.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyne priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých malo byť rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

5. Proti výroku IV. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia súdu prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zmenil tak, že prizná žalobkyne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, resp. aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný namietal záver súdu prvej inštancie týkajúci sa plnej úspešnosti žalobkyne v konaní, čo malo za následok rozhodnutie o trovách konania v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Mal za to, že súd v rámci svojho rozhodovania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko nezohľadnil špecifiká predmetného konania. Konštatovanie súdu o plnej úspešnosti žalobkyne v danom konaní v rovine týkajúcej sa výšky priznaného finančného zadostučinenia nepovažoval za vecne správne. Žalovaný mal za to, že za súladné s právnou úpravou týkajúcej sa náhrady trov konania podľa pomeru úspechu tej-ktorej sporovej strany vo veci, v ktorej výška závisí od úvahy súdu bolo možné považovať nanajvýš priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyne v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, t.j. zo sumy 500 eur. Na podporu svojho tvrdenia odkázal na komentárové znenie Civilného sporového poriadku, ale aj na rozhodovacia prax súdnych autorít. V tomto kontexte považoval za nesprávny názor súdu prvej inštancie, ktorý bez ohľadu na uvedené priznal žalobkyne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% ,a to z pôvodne uplatnenej peňažnej sumy. Súd mal správne postupovať v tom zmysle, že by žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy finančného zadostučinenia, pričom túto skutočnosť mal premietnuť aj do výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

6. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní predmetom prieskumu výrok IV. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyne voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti napadnutého rozsudku. Z obsahu podaného odvolania nevyplývalo, že by žalobca napadol výrok I., II. a III. rozsudku, a preto tieto neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Žalovaný namieta nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania. Žalovaný namietal nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, keď tento priznal podľa jeho názoru nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z pôvodne uplatnenej sumy, a nie z prísúdenej sumy, ako to mal správne uviesť aj v napadnutom výroku.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady úspechu obsiahnutej v ust. § 255 CSP.

14. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. V prvom rade je potrebné upriamiť pozornosť na inštitút trov konania, ktorého exaktná definícia je obsiahnutá v rámci ustanovení Civilného sporového poriadku. Inštitút trov konania je jednoznačne spojený s nákladmi vedenia sporu, ak ide o strany ich zástupcov a iné osoby zúčastnené na konaní. Platí, že náklady samotného súdneho konania znáša štát, a výdavky v konaní znáša primárne každý sám. Zároveň náhrada trov konania plní vo vzťahu k sporovým stranám tri základné funkcie, a to jednak funkciu kompenzačnú, preventívnu a sankčnú.

16. V ust. § 255 CSP je premietnutá zásada úspechu v spore, ktorá je základným kritériom pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania. Táto zásada, charakteristická pre sporové konanie, sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej v rámci uplatnenia a bránenia práva vznikli. Avšak, nejedná sa o náhradu všetkých trov, ale trov vymedzených v ust. § 251 CSP. To znamená všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

17. Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie obdobné ust. § 142 ods. 3 OSP ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 OSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy, nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, Nakladateľství C.H.BECK)

18. Ako je vyššie uvedené, zásada úspechu v spore je základným kritériom pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ust. § 255 CSP. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Uvedené má súvis s vyššie spomínanou absenciou ustanovenia podobného ust. § 142 ods. 3 OSP. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Príkladom využívaným v rámci komentovaného znenia Civilného sporového poriadku je náhrada finančného zadostučinenia požadovaná podľa § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Aj keď civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie podobné ust. § 142 ods. 3 OSP, uvedené neznamená, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní o nárokoch na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu.

19. V predmetnom prípade bol predmetom konania nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie. V kontexte vyššie spomínaných skutočností, bolo povinnosťou žalobkyne v žalobe

uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy uplatneného nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania. V takomto prípade bude mať žalobca právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy.

20. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobkyni v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že žalobkyňa mala plný úspech čo do plného základu, pričom výška závisela od úvahy súdu.

21. Čo sa týka námietok žalovaného ohľadne premietnutia uvedeného do výrokovej časti napadnutého rozhodnutia v spojení s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017, odvolací súd dodáva, že podľa uznesenia NS SR sp.zn. 7Cdo/136/2013 nemá takéto rozhodnutie precedenčnú záväznosť pokiaľ nie je publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí Slovenskej republiky, a preto a túto argumentáciu konajúci súd neprihliadol.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. ako vecne správne potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá nárok na náhradu trov a žalobkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).